

تصویری از اوضاع کنونی ایران

“پایان تاریخ” چهل سال بربریت و بن بست نظام

امین بیات

مردمان ایران ما با معضل بیکاری، گرانی، گرسنگی، کمبود دارو و امکانات پزشکی، نبود آزادی، وفور ترور و خفقان، کشتار جوانان در خیابان دستگیری زندان و شکنجه، کمبود مدیریت کارآمد، دخالت در امور زندگی همسایگان و تروریسم بین المللی و داخلی مواجه میباشد.

میلیونها انسان گرفتار در زندان بزرگی چون ایران دچار مرگ زود رس، عوارض بیماریهای قابل پیشگیری، آلودگی محیط زیست، انواع تبعیضات، شکاف عمیق فیمابین ثروتمندان و تهیدستان، سرنگونی هواپیما و کشتار دسته جمعی مسافران و... هر روز بر همه گان اثراتش آشکارتر، میشود.

و از طرفی مسابقه تسلیحاتی امپریالیستی در جهان و بخصوص آزمایش جنگ افزارهای مرگبار در خاور میانه، ایران و تداوم شروع جنگ و تهدیدهای مداوم متقابل، زرادخانه های هسته ای و تبلیغ آنها در جهت برپائی و ساخت مراکز هسته ای در کشورهای رشد نیافته و عقب نگه داشته شده، با مصرف میلیاردها پول از ثروت ملی، مردمان کشورهای دور و نزدیک و از جمله ایران را در جهت مسابقات تسلیحاتی هسته ای میکشانند.

مردمان بسیاری در بخش زیادی از کشورهای آسیائی، آفریقائی و ایرانی را در معرض قحطی قرار داده اند، شتاب روز افزون مهاجرت به کشورهای اروپائی فزونی یافته، رکود اقتصادی در ایران فاجعه آمیز است.

البته که در اغلب کشورهای سرمایه داری هم بحران وجود دارد، اما به جهت دارا بودن از سیستم تامین خدمات اجتماعی، رغم بیکاران کنترل شده است، با این وجود گرایشات نژاد پرستی، راست افراطی و نئوفاشیستی در حال گسترش و نشانه های بارز آن در انتخاباتهای گوناگون در کشورهای مختلف با افزایش رای گرایشات راست را میتوان مشاهده، نمود، و در ایران تنها خودیها

آنهم با شیوه فاشیستی مصدر کارند و انتخاباتها در ایران تا کنون آزاد نبوده و خودیها بمجلس راه یافته اند و در مصدر کارند.

و همچنین در سالهای گذشته در اروپا و در کشورهای آسیائی ، عربی، آفریقائی و ایران شاهد حضور میلیونها زن و مرد در اعتراض به سیستم های سرمایه داری و عملکردشان و همچنین علیه جنگ و مخالفت با سلاحهای هسته ای، متحدان در دفاع از محیط زیست، علیه بیکاری ، قحطی، تبعیض و... میباشیم.

یکی از مهمترین راه برون رفت از بحرانها در ایران ، راهی که مردمان کشورما را در راه رهایی اجتماعی و تحقق آرمانهای حقوق بشر، حقوق اجتماعی میسر میسازد ، و آنها را به تامین خدمات بهداشتی، آموزشی ، مسکن، کار، سلامت زندگی نزدیکتر میکند، همانا اتحاد و همبستگی و همکاری اقشار تهیدست جامعه یعنی طبقه زحمتکش علیه سیستم سرمایه داری عقب مانده و متحجر مذهبی ، میباشد، که سالیان دراز است، ادامه دارد.

آنهائی که در ایران مدعی "اصلاحات" بودند و هستند و بخصوص در سیستم سرمایه داری از نوع اسلامیش ، بزرگترین دشمنان فرزندان این آب و خاک بودند و هستند، که جز توهم پراکنی ، گسترش فقر، بیکاری، گرانی ، و پر کردن جیب خود سالهاست که ارمغانی نداشته اند، موعظه های " اصلاح طلبانه " این طیف عقب مانده نتوانسته جلوی مبارزه اقشار مختلف را بگیرد و می بینیم که با هر اتفاقی در ایران صدای رسای اعتراضات مردم به گوش جهانیان میرسد و حتی با کشتار عمد، نتوانستند جلوی حرکت عمومی مردم را بگیرند ، نمونه اعتراضات بعد از کشتار آبانماه، و زدن آگاهانه هواپیمای مسافربری و کشتن 176 نفر.

کسانیکه وعده ونوید بمردم میدهند که در ایران سیستم سرمایه داری مذهبی "صلح آمیز" کمک به رفع بیکاری، افزایش دستمزد کارگران ومزد بگیران وبهبود محیط زیست و رفع تبعیضات و...خواهد کرد، مزدوران سرمایه اند و از خون زحمتکشان تغذیه میکنند، و جوهر اصلی و عملکرد ضد انسانی سرمایه را از مردم مخفی نگه میدارند، و به تحمیل هر چه بیشتر استثمار بر توده های زحمتکش جهان و بخصوص مردمان "جهان سوم" مانند کشور ما ایران، میباشند.

بیکاری وفقر امروز در ایران معضل اصلی ، فارغ التحصیلان ، کارگران بیکار ، زنان است که با کابوس وحشتناک آن خواب خوش را از

چشمان جوانان ربوده و سینه درمقابل گلوله سپر میکنند ، عاملین بیخبر سرمایه آنهم تحت پوشش ایدئولوژی ارتجاعی مذهبی به آن دامن میزنند، غافل ازاینکه نخواهند توانست حتی با کشتار و قتل عمد جلوی ارتش بیکاران و گرسنگان را بگیرند.

بنظر من اقتصاد سرمایه داری جهانی نمیتواند از دو مسئله ی اصلی یعنی بحران اشباع تولیدات و تورم افسار گسیخته، به بحرانهای گریبانگیرش خاتمه دهد، و برای رسیدن و گذرازاین بحرانها بدنبال شروع جنگ و مصرف تولیدات جنگی در خاور میانه و ایران، میباشد و جزیره آرامش را نا امن خواهند کرد.

مطامع سرمایه داری بیشتر در خدمت اهداف ضد بشریش، جهت بالا بردن سود است که با گسترش تکنولوژی مدرن کمک به تخریب و کشاندن جوامع حتی مردم را به نتایج غیر قابل باور و بخصوص در جوامعی مانند ایران رسانده است.

مردمان کشور ما با مبارزه مشترک خود برای دستیابی به حقوق بشر در ایران باید جنبشهای کارگری را علیه بورژوازی سازماندهی کنند تا توازن قوا در کشور ایجاد گردد و مردم به آگاهی طبقاتی دست یابند و به آن عمل کنند، جنبشهای معترض کارگری در شهر های مختلف ایران در هفت تپه ، اراک، تهران و... ادامه دارد.

امروزه گرایش حاکم بر سرمایه داری هر چه بیشتر بسوی جهانی شدن در نوسان است و وعده های دروغین تامین آب، نان، مسکن، آزادی به مردمان جهان میدهد و در این رهگذر به پشتیبانی دولتهای وابسته بخود همت میگمارد و از عملکرد وحشیانه ، تبعیض آمیز این دولتها بنفع مطامع خود استفاده میکنند، رژیم در حوادث سیل و زلزله نشان داد که کاری نمیتوانند، بکنند.

اکثریت مردمان جهان درکشور های عقب مانده زندگی میکنند، و باسقوط فاجعه آمیز سطح زندگی ، فقر مطلق، قدرت خرید مزد بگیران را به 70% کاهش داده است و درایران ما بطور تقریبی نیروهای بالقوه بیکارند و ثروت اندوزی در اختیار در صد کمی از وابسته گان به رژیم اسلامی قرار دارد و آنرا به مصرف خودیها میسرانند و اکثریت مردمان جامعه را آگاهانه از همه امکانات اجتماعی محروم نگهداشته اند تا بمرور زمان نابود، شوند.

امروز ما شاهد تخریب محیط زیست در ایران هستیم ، ایران تبدیل شده به مخفی گاههای زباله های اتمی و فضولات خطرناک کشورهای

سرمایه داری، تخریب جنگلها و تبدیل به بیابانهای خشک که در معرض خطر سیل و خرابی قرارگرفت اند، پیامد اینگونه اعمال همانا تخریب محیط زیست و بیشتر بوقوع فجایع اکولوژیکی در کشور ما اتفاق خواهد افتاد که دامن به عقب ماندگی بیشتر در خدمت اهداف سرمایه داری جهانی خواهد بود، در حقیقت وابستگی به عقب ماندگی هر چه بیشتر گلوی زحمتکشان ایران را خواهد فشرد.

اگر کارگران و زحمتکشان، محرومین جامعه، حاشیه نشینان شهری، زنان، بیکاران، دانشجویان، به شرایط غیر قابل تحمل زندگیشان از خود مقاومت مشترک معترضانه نشان ندهند که میدهند، حکومتهای سرمایه داری و بخصوص حکومت ارتجاعی جمهوری اسلامی خود بخود عقب نشینی و سرنگون خواهد شد، باید تهیدستان به زور قدرت را از ارتجاعی ترین قشر جامعه که قدرت دولتی مذهبی است راباز پس بستانند و گسترده ترین دموکراسی را برای وسیعترین اقشار جامعه ایرانی در ایران آینده، پیاده کنند.

بحران عمیق اخلاقی و محیط زیستی در جمهوری اسلامی به اوج خود رسیده است، رشد نا برابری، فساد عمیق اخلاقی، تهدید حقوق بحق زنان، اعمال خفکان در جامعه، تهدید علوم انسانی و ادبیات و خلاقیت های ادبی و هنری، اختناق مداوم از جمله جنایاتی است که جمهوری اسلامی ایران بر جامعه تحمیل کرده است.

مخالفین سیاسی، روشنفکران متعهد جامعه، طبقه زحمتکش شدیداً مورد آماج حملات غیر انسانی دست اندر کاران حکومت اسلامی ایران مانند کشتار آبانماه شده اند و شدیداً سرکوب، دستگیر، شکنجه و مخفیانه آنها را قتل عام کرده اند، در مقابل اینگونه توحش و آدم کشی بکدام موسسه بین المللی پناه برد؟ بنظر من فقط در ایران باید در پناه هم بود.

درس آموزی از انقلابهای جهان مانند قیام 1953 در آلمان شرقی، قیام 1956 و 80 - 1981 کارگران لهستان، انقلاب 1956 مجارستان، 69 - 1968 بهار پراگ، و هر آنچه رژیم جمهوری اسلامی در جهت احیای سرمایه داری و قبول اهداف دیکته شده توسط سرمایه داری پیش رود بهمان اندازه باید مقاومت فعال توده ای جوانان بیکار، کارگران بیکار، زنان بیکار، کشاورزان فقیر و... افزوده گردد، جهت قرار گرفتن درمقابل بحران اقتصادی در ایران باید جمعی و آگاهانه، الویتها و نحوه تحقق خواستها را، و اداره دموکراتیک اقتصاد در مقابل قوانین بازار جهانی اعمال کرد

و با درس آموزی از تجارب گذشته با تصحيح مواضع شکست خورده و نا موفق ، البته تاريخ شاهد اين است که هيچ مبارزه اي خطا ناپذيري و اشتباهات در آن اجتناب ناپذير است.

سرمایه داران در کشور های امپرياليستی می پندارند که کارگران هم ردیف ساير شهروندان هستند، اين ادعا اما با واقعيت چندان دور نيست ، يکی از دلايل اين مهم اين است که شهروندان به آگاهی طبقاتی نسبتاً زیادی دست یافته اند و در اين کشورها از حد اقل مزایای زندگی يعنی کار - آب - نان و مسکن و سندیکا ، آزادی و... برخوردارند، و در اثر مبارزات خستگی ناپذير طبقه ي کارگران کشورها بدست آمده است، اما از اين غافل نبايد شد که اکثريت کارگران کارخانجات کشور های متروپل سرمایه داری شهروندان کشور های ديگر مانند ترکيه، بلوک شرق، کشور های عربی ، ايرانی و... هستند که نان بخورو نمير ميگیرند، اندوخته اين کارگران هيچگاه نمیتواند به ميزانی برسد که برای ادامه زندگی ديگرنیازی به کار کردن نداشته باشند، کارگران در روند توليد تحت کنترل و نظارت دائمی هستند، تنها هدف سرمایه داران توليد مداوم شبانه روزی است، و کارگران ايران متحد با کارگران جهان بايد قرار بگیرند.

اما وظیفه نیروهای آگاه اين است که نبايد با معيار های از پيش تعيين شده قدم بر دارند ، نیروهای مترقی بايد با اتخاذ و ابتکارات سياسی، عملی و تئوریک به زنده بودن و فعال بودن آن و در یک صف مشترک قرار گرفتن در مقابل نظام سرمایه داری بايستند و از مبارزات و تجربه کارگران جهان استفاده کنند.

یاد آوری جنایات بورژوازی همیشه بايد در دستور کار روز قرار بگیرد، سرکوبهای جنبش همبستگی در لهستان ، جنایات پل پت در کامبوج ، کشتار و حمله به افغانستان توسط شوروی ، سرکوب دانشجویان در میدان " تين آن مين"چين، کشتار درسوريه، حمله به عراق ، حمله به لبنان، حمله به فلسطين و بالاخره کشتار 67-88 - 96 و آبانماه 98 در ايران ، شرم بشریت است.

جامعه مصرفی و خصوصی کردن ايران:

ايران و بخصوص پس از انقلاب 57 بیک جامعه ي مصرفی تبديل شده است، کالاهای وارداتی با پول فروش نفت به ايران توسط طبقه حاکمه يا اقشار بالای جامعه ، آخوند با عمامه يا آخوند کراواتی

، تنها عامل مصرفی کالا های وارداتی امپریالیستی شدند و ثروتهای بیکران به جیب زدند، با گرفتن وامهای چند صد میلیاردی از بانکها و پرداخت نکردن آنها ، بانکها را عملاً ورشکسته کردند و رونق اقتصادی وابسته را نیز به کمترین شرایط خود کشاندند، و با سیاستگزاری های نابخردانه و مذهب گرایانه ی خود ، مردم را گرفتار تحریم کمر شکن اقتصادی کردند که رهائی از آن غیر ممکن گشته ، با نظم موجود در ایران و آن میزان حد اقل رفاه برای طبقات مختلف که در حال فروپاشی و به اضمحلال خود رسیده است، بسادگی میتوان پیش بینی کرد که اگر تحریم ها ادامه یابند که ادامه خواهند یافت و نفت فروخته نشود، دولت قادر نخواهد شد حقوقها را پرداخت کند و با امکانات کنونی حتی مسئله حد اقل موادغذائی را تامین کند، امروزه در ایران کالاهای مصرفی مواد غذائی در بدترین شرایط از لحاظ استانداردهای بین المللی قرار دارند و دارای کیفیت حتی سالم هم نیستند و آلوده به مواد مضر شیمیائی هستند، و علاوه بر این خصوصی کردن فزاینده مواد مصرفی مردم را از برقراری مناسبات اولیه انسانی محروم کرده است.

این همه موانع، در کل جامعه کمک به افسردگی در سطح بالائی کرده است و برای غلبه بر آنها باید استراتژی مشخصی تدوین شود.

سقوط فرهنگ و اخلاق در ایران:

خطر ناکثرین پیامد خصوصی سازی ، خصوصی شدن انسانها در ایران است، که همراه با سقوط همه جانبه اخلاق، شیوه تفکر، سقوط فرهنگی به ارث رسیده ، مردم شده است.

مردمان ایران طی چهل سال با قبول ئیدئولوژی حاکمیت یعنی دولت مذهبی وقوانین ارتجاعی آن و رواج روز افزون خرافات ، فساد اخلاقی، دروغ و دزدی رادر سطح عمومی نهادینه کرده اند، و با خصوصی کردن انسان که از "جامعه مصرفی" پدید می آید ، فروپاشی شروع شده ، و ارتش گرسنگان و بیکاران در حال پیوستن بهم و در تلاش برای زندگی بهترند، راه چاره را گذراز تمامیت جمهوری اسلامی ایران ارزیابی میکنند، ودانشگاهها دراعتراض بسر میبرند.

سرنوشت تشکلهای کارگری در سرتاسر ایران که تحت حاکمیت ضد کارگری هستند بسیار غم انگیز است، در ایران تشدید تضادهای اجتماعی گریبان رژیم سرمایه داری مذهبی عقب مانده ی ضد انسان ایرانی را، گرفته است، و بهیچ وجه ازجنايات مرتكب شده دولت مذهبی ترس و

واهمه ای ندارند و به این دلیل دولت مذهبی انسان کش ایران در میان کارگران بخصوص و سایر اقشار جامعه کاملاً بی اعتبار و شکننده بطور واقعی شده اند و هنوز این دولت مذهبی ارتجاعی بخود نیامده و می پندارد که با گرایشات نئیدئولوژی مذهبی عقب مانده، واپسگرایانه خود، میتواند خلاء اخلاقی دولتیان و کمبودها را پرکند.

با روانه کردن گرایشات مذهبی درون اعماق جامعه، نظیر تبلیغ خرافات، تحجر، ستایش خشونت و تبلیغ آن، نفع و سرکوب اشکار حقوق شهروندان ایرانی، مخالفت با برابری مردان و زنان، دامن زدن به عملکردهای نژاد پرستی، تنفر اکثریت مطلق مردمان ایران را نسبت بخود را برانگیخته است، آخرین نمونه ی آن سرنگون کردن آگاهانه و عمدی هواپیمای مسافربری بود، که سه روز به قلب واقعییت و دروغ پراکنی پرداختند و عاقبت در برابر اسناد معتبر بین المللی که روی میز سران آدم کش سپاه قرار داده شد که ببیند این هواپیما با موشک شما زده شده است، و آنها را مجبور به اقرارکردند، یعنی برای به انحراف کشاندن پرتاب راکت های خود به عراق با توافق آمریکا در بی خطر بودن آنها و برای حفظ آبروی نداشته اش از جان 176 نفر انسان بیگناه مایه گذاشتند، و این همان "افول فرهنگی" و سقوط اخلاقی که چهل سال نفی واقعیتهای و پایمال کردن حقوق شهروندان ایرانی بوده است، حتی خانواده ی کشته شدگان را مجبوره ممنوعیت مراسم خانوادگی کرده اند اما برای تروریستی آدم کش هزاران نفر را سه روز از این شهر به آن شهر با بوق و کرنا کشاندن و جان صدها فر را گرفتند، که مثلاً به جهانیان برسانند ما هنوز طرفدار داریم.

چرا باید از قید و بند رژیم سرمایه داری و در یک کلام از جمهوری اسلامی ایران عبور کرد:

راه حل غلبه بر بحرانها در ایران جدا از بحرانهای جهانی نیست، و در گرو مبارزه علیه اقتصاد وابسته، مالکیت خصوصی بر ابزار تولید با هدف کسب سود، و رفع استثمار، و درآوردن علم و صنعت در خدمت نیازهای انسانی است، که قابل کنترل هم میباشد تا بتواند در کل جامعه توان فکری آزاد گردد و با یک مدیریت جمعی با برنامه و گسترش آن به کل جامعه قابل تصور است، برای ارتقاء کیفیت زندگی عامه مردم ایران، و زنده ماندن، بدون از میان برداشتن حاکمیت ارتجاع مذهبی در ایران هیچ مبارزه جدی ای در جهت از میان برداشتن کلیه خطراتی که محیط زیست طبیعی در ایران

را تهدید میکند میسر نیست، تصمیم گیریهای محوری و تکنیک های تولیدی باید از دست شرکت های خصوصی خارج شود و بعهدہ گروههای اجتماعی قرار داده شوند که قابل کنترل باشند، برای مردمان ایران مهمترین حرکت توده ای که مانع بر سر راه مداخله امپریالیسم در امورداخلی ایجاد کنند، یک پیشرفت غیر قابل انکاراست، برای مردمی که ار هستی ساقط شده اند ، اقتصاد ویران، و قادر به تضمین رشد سریع سطح حد اقل ممکن و شایسته نیستند، زنان و مردان قادر به رسیدن به آزادی و حق انتخاب هستند و میتوانند و باید نا برابریهای ناشی از استثمار را درجامعه بزرگ ایران افشاء بیرحمانه کنند، یعنی جلوی خود کامگی دولت مذهبی و تسلط بازار را بگیرند، و توده های مردمی فقط در مقاطع نادری در زندگیشان بصورت معترض واقعی وارد کارزار مبارزه میشوند و آن زمانی است که متوجه میشوند زندگیشان در شرایط غیرانسانی و غیر قابل تحمل رسیده است و مردم ایران این دوران را میگذرانند، درایران فصل تاریخی تازه ای ورق خورده و پی آمد های این مبارزه، فروپاشی سیستم ترور و خفقان و انسان کشاش عامدانه خواهد بود و انحلال کلیه نیروهای سرکوبگر رژیم اسلامی را در پی خواهد داشت، هدف ما اتحاد در عمل در کلیه زمیته های مبارزه علیه کلیت سیستم موجود درایران است، و به " حکم وجدان" و همچنین تعهد اخلاقی در کنار هم به کلیه تحقیر های چهل ساله پایان میدهم.

01.2020..17 برابر با 26 دیما 98

امین بیات

Bayat.a@freenet.de

<https://www.facebook.com/amin.bayat9>

وبینار جبهه جمهوری دموکراتیک لائیک ایران

(سمینار اینترنتی) ویناربرای آشنایی بیشتر دوستانی که علاقمند به شناختن و شروع به فعالیت درجبهه جمهوری دموکراتیک و لائیک ایران دارند، یا گروه های جمهوریخواهی که مایل به پیوستن به جبهه هستند. دراین جلسه دو ساعته پس از معرفی جبهه و روند پیوستن به آن، به سوالات حاضران پاسخ داده خواهد شد.

تاریخ جلسه: شنبه، 22 فوریه، 2020

زمان: ساعت 21.00 به وقت اروپای مرکزی

محل: اتاق گفت وگو در اپلیکیشن زوم (zoom)

<https://www.zoom.us/join>

درروزجلسه، هم ازطریق کامپیوتر و هم ازطریق تلفن می توانید وارد این سیستم واتاق "نشست وینار "جبهه شوید. شماره اتاق روزجلسه به

وسیله ایمیل برای شما فرستاده خواهد شد. نیم ساعت قبل از شروع جلسه اتاق بازخواهد بود تا مشکلات تکنیکی میهمانان را حل کنیم.

دوستان علاقمندی که نیاز به همیاری و آموزش طرز کار با اپلیکیشن زوم و ورود به جلسه را دارند، لطفا در صورت تمایل به شرکت، برای برنامه ریزی بهتر به ما اطلاع دهید.

اطلاعات تماس:

info@iranliberal.com

به امید گفتگویی خوب در روز شنبه

با دوستی و احترام

کارگروه تبلیغات و روابط عمومی جبهه جمهوری دمکراتیک و لائیک ایران

جلسه پالتاکی تدارک ایجاد صف متحد اول ماه مه درخارج از کشور

دعوتنامه!

به جمع ها وتشکلهای ایرانی درخارج ازکشور

بادرود به رفقا!

هرساله مراسم روز جهانی کارگر با شرکت کارگران وزحمتکشان جهان درصفي فشرده برگزار میشود و درایران نیز باوجود ممنوعیت مراسم مستقل روزکارگر،کارگران وتشکلهای کارگری به اشکال مختلف اینروز را با هم طبقهای های خود درسراسرجهان برگزار میکنند. این مراسم باشکوه وجهانی هرساله جانی تازه و دوباره درهمبستگی جهانی این طبقه میدمد. مانیزدرتبعید بنوبه خود این مراسم راشکوهی بیشتر

می‌دهیم و پِژواک عدالتخواهی و استثمارزدائی از زندگی کارگران و زحمتکشان در ایران و افشای سیاستهای ضدکارگری حکومتیان هستیم. همانطور که میدانید برگزاری این مراسم در داخل کشور با خطر همراه است. هر ساله ماموران اطلاعاتی و امنیتی، لباس شخصیها و مزدوران حاکمیت به تجمع اعتراضی کارگران و زحمتکشان حمله می‌برند و شمار بسیاری از آنها را مورد ضرب و شتم و بازداشت و شکنجه و بخشا به حبسهای طویل‌المدت و قرون وسطایی محکوم میکنند..

با وجود این جنبش کارگری و دیگر جنبشهای اجتماعی عقب ننشسته و اعتراض و مبارزه خود را جهت تحقق مطالباتی‌شان ادامه می‌دهند. خیزش‌های عظیم دی 96 و آبان 98 سیمای عمومی جامعه ایران را تغییر داد و راه حل بیرون آمدن از بحران چهل ساله رژیم جمهوری اسلامی را در عمل بیان کرده‌اند.

از اینرو ضروری است که در اول ماه مه امسال ما نیز به تدارک اردوی پشتیبانی از اعتراضات و مطالبات عمومی کارگران و زحمتکشان کشورمان در خارج از کشور پردازیم و در ضرورت انعکاس مبارزات آنان صف متحدی را سازمان دهیم.

برای آزادی بی قید و شرط نمایندگان کارگران، حامیان آنها و تمامی زندانیان سیاسی از زندانهای سراسر کشور

برای مطالبات عمومی جنبش کارگری و جنبشهای مردمی

برای فشرده کردن صفوف مدافعان آنان و دوری از پراکندگی

با شرکت در این جلسه و دیالوگ همگانی جهت راهیافتی موثرتر و رساتر در خارج از کشور بکوشیم.

موضوعات جلسه

چگونگی گامهای مشترک سراسری حول اهداف و مطالبات عمومی کارگران ایران. یکساعت و نیم

تشکیل شورای برگزاری سراسری اول ماه مه در خارج از کشور. یکساعت و نیم

زمان و مکان پالتاکی:

روز یکشنبه 16 فوریه از ساعت هفت شب تا ده شب

بوقت اروپای مرکزی

اتاق هم صحبتی

Hamsohbati

در کادر جستجو نوشته و کلیک شود

و یا

Hamsohbati:Room Name

Hamsohbati

Category: Sports & Hobbies

Subcategory:Other

زمان پالتاک به وقت سایر نقاط

ساعت ۱۳ به وقت آمریکا - واشینگتن
ساعت ۰۳:۰۰ به وقت استرالیا - پایتخت

ساعت ۲:۰۰ به وقت مرکز کانادا
ساعت ۲۱:۳۰ به وقت ایران
ساعت ۱۸ به وقت لندن

شورای مستقل همبستگی باجنبشهای اجتماعی در ایران

Iransolidarity@gmx.at

4.2.2020

تلفن برای کسب اطلاعات قبل از برگزاری جلسه

سیامک مؤیدزاده: 00491775652192

تلفن برای ارتباط در طول جلسه برای رفع مشکلات پالتاکی

اصغر فتاحی: 0031207860047

نامه سرگشاده به آقای جوزپه بورل

نماینده عالی اتحادیه اروپا در سیاست خارجی و امور امنیتی

ما این نامه را معروض میداریم تا توجه ویژه جنابعالی را به آنچه در ایران، بر اکثریت عظیم مردم میگذرد، جلب نمائیم. ما این نامه را از طرف «همبستگی برای آزادی و برابری در ایران» می‌نویسیم. همبستگی برای آزادی و برابری در ایران از ده حزب و سازمان سیاسی اپوزیسیون ایران تشکیل شده است و برای دستیابی به آزادی و برابری و استقرار یک جمهوری دموکراتیک، جدائی دین و دولت و فدرالیزم در ایران مبارزه میکند.

جناب آقای جوزپه بورل همانگونه که مطلعید در تعاقب درگیریهای شدید و تنش آمیز سیاسی میان رژیم جمهوری اسلامی ایران با دولت ایالات متحده آمریکا و افزایش خطر جنگ، در سحرگاه چهارشنبه ۱۸ دی ماه (۸ ژانویه) یک فروند هواپیمای مسافربری اوکراینی در نزدیکی تهران در اثر اصابت موشک های پدافند ضد هوائی ایران سقوط کرد و ۱۷۶ سرنشین آن کشته شدند. مقامات جمهوری اسلامی تا سه روز پس از این فاجعه حاضر به پذیرش مسئولیت این جنایت نبودند و در نهایت زیر فشار افکار عمومی جهان و خانواده های قربانیان، مجبور به اعتراف شدند که هواپیما به دلیل "خطای انسانی" و "غیر عمدی"، هدف موشک پدافند هوایی ایران قرار گرفته و سقوط کرده است. مسببین این جنایت تلاش میکنند تا شرائط درگیری با ایالات متحده آمریکا و خطای فردی را عامل این فاجعه قلمداد کنند.

در پی این واقعه بار دیگر مردم در شهرهای ایران در اعتراض به حکومتی که برای جان انسانها هیچگونه ارزشی قائل نیست به خیابانها

آمدند.

سابقه رژیم جمهوری اسلامی ایران در نقض حقوق بشر و سرکوب مخالفان، کشتار، دستگیری، زندان و شکنجه به درازای بیش از چهل سال حاکمیت نظام اسلامی است.

جناب آقای جوزیه بورل بطور حتم مطلع هستید که از روز ۱۵ ماه نوامبر سال گذشته، به دنبال اعلام گران شدن بهای بنزین، تظاهرات وسیعی در غالب شهرهای ایران در اعتراض به گرانی، بیکاری و وضعیت فلاکتبار اقتصادی صورت گرفت. خواست مردم کاهش هزینه های زندگی، رفع بیکاری و تامین حداقل نیازهای یک زندگی متعارف انسانی با برخورداری از حق آزادی بیان، تشکل مستقل مدنی، صنفی و اجتماعی و حق اعتراض و اعتصاب بود. حکومت ایران اعتراضات مردم را با خشونت تمام پاسخ گفت و در خیابانها آتش به روی آنها گشود. کشتار و ترور برنامه ریزی شده مردم عادی در اثر شلیک تک تیراندازها از بالگردها و بالای ساختمانها و همچنین شلیک گلوله های مرگبار به جمع تظاهرکننده صورت گرفت. بسیاری از گزارشها حاکی از آنند که مردم معترض، از جمله کودکان، از ناحیه ی سر مورد اصابت گلوله قرار گرفته اند. بر طبق آمار غیر رسمی، تنها در فاصله پنج روز بیش از هزار و پانصد تن از معترضین کشته شده و بیش از هفت هزار نفر دستگیر و در زندانهای مختلف کشور به بند کشیده شدند. حکومت تا کنون از اعلام تعداد کشته شدگان و بازداشت شدگان خودداری کرده است.

طبق مشاهدات شاهدان عینی، مامورین حکومتی اجساد و همچنین افراد مجروح را از بیمارستان ها بیرون برده و به مکانهای نامعلومی منتقل کرده اند. رژیم تلاش میکند تا بدین طریق بر جنایات صورت گرفته سرپوش گذارد.

بر طبق شواهد عینی در روزهای پس از تظاهرات اجساد بسیاری از قربانیان در نقاط مختلف پیدا شده است. بر اساس اخبار موثق، بسیاری از دستگیر شده گان زیر شکنجه بوده و در زندانهای رژیم در معرض خطر مرگ قرار دارند. دستور برخورد خشونت آمیز مستقیماً توسط شخص خامنه ای و موافقت و نظارت دولت و دیگر مسئولان نظام صادر و اجرا شده است و این در تمام چهل سال گذشته سیاست رایج رژیم جمهوری اسلامی بوده است.

رژیم برای جلوگیری از پخش اخبار این خشونت بی سابقه و پخش گزارش

در شبکه های اجتماعی، برای مدتی اینترنت را قطع نمود.

میشل باشله کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد روز ۶ دسامبر ۲۰۱۹ (۱۵ آذر ۱۳۹۸) در مورد شمار قربانیان اعتراضات آبانماه در ایران ابراز نگرانی نمود و در بیانیه خود نوشت: «براساس گزارشها، از زمان آغاز اعتراضات جمعی در روز ۱۵ نوامبر تا کنون دست کم هفت هزار نفر در بیست و هشت استان از سی و یک استان ایران بازداشت شده اند و کمیسر عالی به شدت نگران شرایط بازداشت این افراد، از جمله فشار جسمی، نقض حق برخورداری از روند رایج قضایی و طرح این احتمال که ممکن است تعداد قابل توجهی از آنان به جرایمی متهم شوند که مجازات اعدام را در پی دارد.» همچنین در تاریخ ۱۸ دسامبر قطعنامه ای در محکومیت وضعیت حقوق بشر در ایران در مجمع عمومی سازمان ملل به تصویب رسید. علاوه بر این نهادهای دیگری از جمله سازمان عفو بین الملل گزارشاتی در این زمینه داده اند.

تمامی گزارشها نشان از نقض مکرر حقوق بشر و جنایت علیه بشریت توسط نیروهای انتظامی، امنیتی و همچنین نیروهای اطلاعاتی و در پوشش لباس شخصی های رژیم جمهوری اسلامی ایران دارد.

تضییقات و دستگیری مخالفین، محاکمات چند دقیقه ای و احکام اعدام یا زندانهای طویل المدت، سیاست جاری این رژیم در برخورد با مخالفین خود بوده و تا به امروز در ابعاد بسیار گسترده همچنان ادامه دارد.

پس از پذیرش قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت در مورد آتش بس جنگ ایران و عراق، دولت ایران در تابستان ۱۹۸۸ به فرمان خمینی نزدیک به پنج هزار زندانی سیاسی را در کمتر از سه ماه و در پی محاکمات چند دقیقه ای به جوخه های اعدام سپرد و در گورهای دستجمعی دفن کرد و حتی از اعلام محل دفن آنان به خانواده های آنان خودداری کرد.

ربودن و کشتار نویسندگان و روشنفکران، اعزام تیمهای ترور برای کشتن مخالفین در خارج از ایران، تهمت زدن جاسوسی و «عامل بیگانه» به معترضین و موارد متعدد دیگر که پرونده ای قطور است.

هم اکنون هزاران نفر در زندانهای رژیم در بند هستند و اعتراضات و اعتصابات مردم برای ابتدائی ترین حقوق اولیه شان هر روزه ادامه دارد.

جناب آقای جوزپه بورل، شهروندان ایران شیفته زندگی بهتر و تشنه

آزادی و عدالتند و به حمایت و پشتیبانی بشردوستانه بین المللی نیاز دارند.

ما از شما درخواست میکنیم که با توجه به وضعیت بسیار سختی که مردم ایران در آن گرفتارند، بیشترین تلاشها در روابط دوجانبه و در مجامع بین المللی، در جهت اعمال فشار به رژیم حاکم بر ایران صورت بگیرد تا این رژیم:

- تعداد جانبازان و دستگیرشدگان تظاهرات مردمی ماه نوامبر را هر چه زودتر اعلام کند . ما خواهان آزادی همه زندانیان سیاسی هستیم.
- حق و امکانات خانواده ها برای پیگیری وضعیت کشته شدگان و اسیران در بند را تامین کند
- امکان دادخواهی را برای خانواده ها تامین و تضمین کند
- به اعزام یک هیات مستقل بین المللی برای رسیدگی به جوانب حقوقی و قضائی سرکوب و کشتار کم سابقه ای که در نیمه دوم ماه نوامبر به وقوع پیوسته و همکاری با این هیات برای روشن شدن تمامی جوانب آن متعهد شود
- حق آزادی بیان و اندیشه، تجمع و اعتراض مسالمت آمیز، اعتصاب و ایجاد تشکل های مستقل را طبق موازین اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاقهای پیوسته آن به رسمیت شناخته و به اجرا گذارد
- اجازه سفر به گزارشگر ویژه کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد به ایران برای بررسی مشخص و نقض آشکار و مستمر حقوق بشر در ایران و بویژه سرکوبگری بیسابقه اعتراضات مسالمت آمیز در ماه نوامبر گذشته، داده شود.

در پایان پیشاپیش از اقدامات عاجل شما در این زمینه سپاسگزاری میکنیم.

همبستگی برای آزادی و برابری در ایران

۲۱ ژانویه ۲۰۲۰

اتحاد دمکراتیک آذربایجان - بیرلیک، جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران، حزب تضامن دمکراتیک اهواز، حزب دمکرات کردستان ایران، حزب دمکرات کردستان، حزب کومه له کردستان ایران، حزب مردم بلوچستان، سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران، شورای موقت سوسیالیستهای چپ ایران، کومه له زحمتکشان کردستان

گزارش دیدار با خانم مالو در ایالت راین-لند فالتز در آلمان

طرح خواسته های هیئت نمایندگی در این نشست

برگردان ناهید جعفرپور

هموطنان عزیز!

در پیروی و دفاع از مبارزات و اعتراضات بحق خیابانی مردم ایران بر علیه جمهوری اسلامی برنامه های مبارزاتی مختلفی فارغ از هر گونه منافع گروهی تدارک دیده شده اند که می باید در سطوح مختلف در راه افشاکری رژیم انجام پذیرند..

بدین خاطر نامه های سرگشاده ای به وزیر خارجه آلمان و استاندار ایالت راین-لند فالتز در افشای چهره ی واقعی جمهوری اسلامی نوشته شدند. در این راستا نیز در تاریخ پنجم فوریه دیداری با ریس جمهور ایالت راین-لند فالتز خانم مالو درایر صورت گرفت. در این دیدار هیئت ای متشکل از ایرانیان با دیدگاه های متفاوت سیاسی شرکت داشتند.

بحث های صورت گرفته در این دیدار بر حول مبارزات مردم ایران در راه آزادی و عدالت اجتماعی تمرکز داشت و از خانم مالو درایر خواسته شد که سرکوب مردم از طرف جمهوری اسلامی بدون هر اما و اگری قاطعانه نقد گردد و از سیاستمداران آلمان خواسته شود و به سیاست گفتگوی انتقادی تا کنونی که فقط به نفع رژیم و در تقابل خواسته های مردم ایران است، پایان دهند. کلیه خواسته های ما کامل ارایه گردید که متعاقبا به اطلاع همگان خواهد رسید. خانم مالو درایر در پایان یک ساعت و نیم مذاکره قول داد که تلاش کند تا با نماینده حقوق بشر آلمان تماس گیرد و خواسته های ما را با ایشان مطرح کند

و خواستار وقت ملاقاتی برای هیئت ما با نماینده نماینده حقوق بشر آلمان و همچنین از پارلمان اروپا شود.

یکی دیگر از خواسته های ما این بود که مقامات آلمانی بویژه رییس جمهور آلمان آقای اشتاین مایر به مناسبت ۲۲ بهمن چون همچون دو سال گذشته پیام تبریکی به مقامات جمهوری اسلامی نفرستد.

از دیگر نکات مطرح شده شرایط زندگی پناهندگان و دانشجویان ایرانی مقیم ایالت ما بود. در این مورد قرار گذاشته شده چنانکه مشکل اقامتی برای دانشجویان و یا خطر اخراج برای پناهندگان پیش آمد این افراد به هیئت ما مراجع کنند تا مشکلات شأن پیگیری شود.

اعضای هیئت:

خانم پروفیسور پرستو فروهر

خانم دکتر نرگس اسکندری گرونبرگ

خانم منیره برادران

آقای فریبرز جعفرپور

آقای شکرى طریق

آقای مهدی جعفری گرزینی

آقای بهروز اسدی

خواسته ها:

جمهوری اسلامی یک رژیم بنیادگرا و دیکتاتوری است که قوانین منشور حقوق بشر و برابری انسانها در مقابل قانون را نمی پذیرد.

هدف جمهوری اسلامی همه جا برقراری حاکمیت شیعیان می باشد.

در جمهوری اسلامی، اقلیت های ملیتی و مذهبی از تمامی حقوق جامعه مدنی محروم می باشند.

شما روزانه در باره وضعیت ایران مطلعید. دقیقا در همین زمان ضروری است که بجای تنها یک درخواست تجدید نظر از ایران کاملا روشن با کلمات و بیان واضح خواسته های ما را اعلام نمایید. انسانها در

ایران امروزه با به خطر انداختن زندگی شان برای برقراری آزادی و دموکراسی و حقوق بشر به خیابان ها گسیل می شوند . انها نیاز به پشتیبانی دارند. سیاست فشار و سرکوب و نقض مداوم و گسترده حقوق بشر و بخصوص مرگ 176 انسان بیگناه نشان داد که رژیم ایران، بی تفاوت به نظرات متفاوت مردم با حداکثر خشونت و سرکوب و ارباب قصد حفظ قدرتش را دارد.

آنها تلاش می کنند با دروغ و فریب، مردم را شستشوی مغزی بدهند. اما اعتراضات در ایران نشان دادند که جهان دیگر نمی تواند و نباید این نقض آشکار حقوق بشر را تحمل کند. آنها هرگز روی وعده ها و توافق ها نخواهند ماند بلکه همواره منافع خودشان و نه منافع مردم را دنبال می کنند. مذاکره با آنان تنها به ثبات و حفظ نظام و سرکوب بیشتر مردم ایران خواهد انجامید.

دیگر زمان "دیالوگ نقادانه" مدتهاست که گذشته است. اکنون زمان، زمان عمل کردن و مقابله و طرح خواسته های مشخص است.

ما خواهان فشار قابل لمس در مناسبات با جمهوری اسلامی برای احترام به حقوق بشر و حق آزادی بیان می باشیم.

شما می توانید از اتحادیه اروپا بخواهید که یک هیئت مستقل برای زیر نظر گرفتن وضعیت مردم و هزاران زندانی سیاسی به ایران فرستاده شوند:

1، علنی کردن تعداد کشته و دستگیر شدگان اعتراضات ماه نوامبر 2019

2، آزادی زندانیان سیاسی

3، تضمین حقوق خانواده های کشته شدگان و زندانیان به منظور تهیه اطلاعات جامع

5، ایجاد شرایط قانونی برای برقراری عدالت و همچنین روال قانونی برای خویشاوندان دستگیر و کشته شدگان.6، ما خواهان حق آزادی اتحادیه ها و آزادی بیان که تنها از طریق یک انتخابات آزاد ممکن خواهد بود، می باشیم. مردم ایران باید بتوانند بدون ترس و تعقیب و زندانی شدن عقاید خویش را بیان کنند.7، جنبش های اجتماعی ایران باید از حق اعتراض و اعتصاب و تحصن مسالمت آمیز برخوردار بشوند.8، باید جهت تحقیقات و بررسی در مورد قتل ها و کشته شدن

های وحشیانه در نوامبر 2019، نمایندگان بین المللی مستقل به ایران فرستاده شوند. 9، حق بیان و آزادی عقیده و اندیشه، حق تجمع و اعتراضات مسالمت آمیز، حق اعتصاب و حق آموزش از طریق سازمان های مستقل بر مبنای منشور جهانی حقوق بشر¹⁰، اجازه مسافرت گزارشگران رسمی جامعه بین الملل برای بررسی نقض مداوم حقوق بشر بویژه سرکوب وحشیانه اعتراضات مسالمت آمیز در نوامبر 2019¹¹، 176 نفر انسان بیگناه درسقوط هواپیمای مسافربری اکرائینی قربانی منافع رژیم جمهوری اسلامی شدند. تا کنون تنها دروغ و اطلاعات نادرست و فریب از سوی جمهوری اسلامی بیان شده است. وابستگان قربانیان بسیار ناراحت هستند که آنها هیچ اطلاعاتی کسب نمی کنند و حتی در برخی موارد تهدید هم میشوند. انسان باید خودش را بجای دنبال کردن منافع اقتصادی در موقعیت این خانواده ها قرار دهد. مردم ایران نیاز به دخالت خارجی در امور کشورشان ندارند اما خفقانی که رژیم حاکم در ایران ایجاد کرده است تنها در جهت اثبات قدرتش است. از صلح و ثبات و امنیت منطقه صحبت می شود اما ما می گوئیم که صلح در منطقه در صورتی برقرار می شود که رژیم جمهوری اسلامی دیگر وجود نداشته باشد. در این صورت دیگر برای کشورهایی مانند آمریکا هیچ بهانه ای برای ماندن در منطقه و درگیر شدن در جنگ وجود نخواهد داشت. مردم ایران خواهان صلح هستند و جنگ نمی خواهند و خواهان تسلیحات اتمی نیستند. به همین دلیل ما از شما و دولت فدرال آلمان و دولت ایالت و احزاب آن درخواست داریم، هر تلاشی که می توانید انجام دهید تا مردم ایران بتوانند نظرات خویش را برای آزادی و دموکراسی بدون خطر برای زندگیشان و زندان و دستگیری و شکنجه بیان نمایند.

نگاهی به واریسی و چشم انداز شعارهای اعتراضی

درايران طى ماه‌هاى آبان، آذر و دى 98

امير جواهرى لنگرودى

بهمن 98 برابر ژانويه 2020

amir_772@hotmail.com

طى سال‌هاى گذشته درمواقع گوناگونى، من با جمع
آورى شعارهاى جنبش‌هاى اجتماعى مردمان جامعه
ما، به انتشارآن مبادرت ورزيدم *.انجام اين
كاربرايم با تحليل روخداد هاى اجتماعى متباين مى
گردد.

شعارها درنوع خود به شناخت عوامل وخصلت‌ها وويژگى‌هاى حركت
اجتماعى مى انجامد وبه ما كمك مى كند كه دريابيم كه مردم برسرچه
مطالباتى خم مى گردند وچه گروه‌هاى مختلفى را نمايندگى مى كنند
وموقعيت شرايط عينى وزهنى جامعه را برما روشن وآشكارمى سازند.

[براي خوانش متن در اينجا كليك كنيد](#)